

важно — което говорятъ за него творбите му, „писани тогава. Извѣстни сѫ петь пѣсни и едно домашно упражнение. Тѣ позволяватъ да се надникне въ вътрѣшния животъ на бѣдния семинаристъ. — Съ първата отъ тия пѣсни — „Стара майка се прощава съсъ синътъ си“ — е свѣрзанъ единъ скърбенъ разказъ. Чинтуловъ я изпратилъ по единъ пѣтникъ и на майка си въ Сливенъ, но когато пѣтникътъ стигналъ тамъ, старата майка на поета — така както той назва въ пѣснената си — била вече починала (Грековъ — Юб. сб. с. 116). Тия пѣсни свидѣтелствуватъ, че у него е имало постоянна мисъль за майката и родината, за радоститѣ на сѣмейството и ласката на родната природа. Не се знае, кой е този младъ бѣлгариинъ, когото поетътъ изпраща въ второто стихотворение, но ясно е съ какви мисли и блѣнове е живѣлъ семинаристътъ за отечеството и за бѫдещата просвѣтителна работа въ Бѣлгария, работа за „общитѣ братя“, за разпръсване мрака, въ който тѣ живѣятъ. „Възпоменаніе“ разкрива интимна трагедия съ особена смисъль за настъ. Въ тая пѣсень оживѣватъ и херончнитѣ образи на славното минало, съ които така често е заето въображението на нашитѣ поети прѣди Освобождението, и миналото говори съ упрѣкъ за сегашното, вдѣхва стремежъ къмъ бунтъ и подвигъ. За тѣхъ пѣе Чинтуловъ въ „Стани, стани, юнакъ балкански“. Най-сетиѣ „Китка отъ Балкана“ отразява интереса на Чинтуловъ къмъ плахитѣ стѣшки на нашата тогавашна поезия. Нему, безспорно, е била позната поемата на Найденъ Геровъ, „Стоянъ и Рада“. И тази поема можеби е била за Чинтуловъ необходимъ образецъ, наредъ съ рускитѣ образци при усвояване техниката на стихотворството. А техниката на писанийтѣ въ Одеса Чинтулови стихотворения изненадва — поне тая на печатанийтѣ прѣзъ 1849 въ „Цар. Вѣстникъ“. Тия стихотворения откриватъ не само поетическа дарба, но и литературни знания, само благодарение на които нашъ поетъ отъ онова врѣме е можалъ да има формата, съ която си служи Чинтуловъ. Печатанийтѣ въ 1849 стихове сочатъ доста по-ранни поетически интереси у него. Техниката и особено дѣлбочината имъ ясно показватъ, че той се е училъ отъ рускитѣ поети. Повече отъ сигурно е, че той, е писалъ стихове въ Одеса нѣколко години прѣди 1849²⁰. Можеби първите отъ тѣхъ сѫ били волни прѣводи и подражания,